

SANT ESTEVE, PRIMER DIACA I MÀRTIR DE L'ESGLÉSIA

Seguint els capítols sisè i setè dels Fets dels Apòstols, ens adonam que Esteve és el primer diaca i màrtir de l'Església, el primer que va donar la vida enamorat de l'Evangelí de Jesús. Ple de l'Esperit Sant i de seny, va ser escollit per la comunitat com a responsable dels grups de cristians de llengua grega. Lliberts, cirineus, alexandrins, i altres de Cilícia i d'Àsia, no eren capaços de resistir la saviesa i la força de l'Esperit amb què Esteve parlava. Ell afirmava que el missatge evangèlic estava més enllà de tota barrera de raça o religió. Per açò, alguns de la sinagoga van amotinar el poble, els notables i els mestres de la Llei que, apoderant-se per sorpresa d'ell, el van portar al Sanedrí amb falsos testimonis. Corsecats de ràbia, s'abraonaren tots contra Esteve, el tragueren fora de la ciutat i començaren a apedregar-lo. Mentre l'apedregaven, Esteve pregava: Jesús, Senyor, rep la meua vida! I, caient de genolls, va cridar amb tota la seua força: Senyor, no els tenguis en compte aquest pecat. I, havent dit açò, va morir.

Ens diu st. Fulgenci de Ruspe recordant la caritat que va viure st. Esteve front els qui el perseguïen despietadament: Per merèixer rebre la corona que significa el seu nom, va tenir com a arma la caritat. Per la caritat envers Déu, no va retrocedir davant de la crueltat dels jueus; per la caritat envers el proïme, pregà pels qui l'apedregaven... Recolzat en la virtut de la caritat, va vèncer Saule que el perseguia despietadament. La caritat és font i origen de tots els béns, és el camí que condueix al cel. Qui camina per la caritat no ha de tenir por d'equivocar-se: ella el dirigeix, el protegeix, el duu fins al final.

Entorn de la taula de l'Eucaristia ens ha reunit aquests dies l'alegria del Fill de Déu fet home, Déu mateix que tasta el nostre camí i ens ensenya un amor que supera fronteres i ens agermana a tots. I, demà, celebrarem la memòria d'un enamorat de Jesús que, per anunciar la Bona Nova d'un Déu universal que ens reuneix a tots en família i fa de l'amor l'actitud humana fonamental, va ser detingut i condemnat a mort. La història es va repetint. Any rere any ressona de nou en els llavis i en la mirada dels màrtirs, la bellesa alliberadora de l'amor i del perdó.

Dia 30 celebrarem la Festa de la Sagrada Família. La casa de Natzaret és l'escola de l'evangelí. Gràcies a ella coneixem el Déu en qui creiem: un Déu que, per amor, ha assumit la nostra existència feble però destinada per ell a una plenitud que ni ens podem imaginar.

Siguin les nostres famílies caus que ens acompanyin a enamorar-nos d'un Déu que ens convida a anunciar la Bona Nova a l'estil de tots els màrtirs de la història: estimant i perdonant. Qui obra el mal: No sap el que fa!